

навиди каша си и майка си, и жена та си, и чада та си, и братѣ та си, и сестриѣ те си, и юще и душа та си, не може да бжде мой оученикъ.

27 И който не носи кръстатѣ си, и слѣдѣ мене не иде, не може да бжде мой оученикъ.

28 Защото кой ѿ васѣ, който иска да согради стѣлпѣ, не сѣднѣва първо да си преброи иманѣ то, да ли има, колкото е потребно за свършѣванѣ то;

29 Да не бы тѣрилъ ѿнованіе то, и не може послѣ да го свърши, и начнатѣ всички те, който го гледатѣ да мѣ се присмиватѣ, и да побратѣ :

30 Защо тоа человекѣ начна да гради, и не може да свърши.

31 Или кой царь, който ѿива да се бие съ другъ царь, не сѣднѣва първо та се совѣтѣва, да ли може съ десеть хилады да посрѣшне оногова, който иде вржѣ негѣ съ двѣесе хилады;

32 Яко ли не (може), като е юще далече ѿиши, праща молѣніе, и молисе за мирѣ.

33 Такъ прочее и секой ѿ васѣ, който се не ѿрече ѿ всичко то си имѣніе, не може да бжде мой оученикъ.

34 Докрѣ (нѣшо) е солта : но ако солта се ѿбез-

соли, со що ще да се ѿсоли :

35 Нито за земля та, нито за гюкрѣ то е потребна : вжнѣ а и зфжратѣ, който има оуши да слѣша, нека слѣша.

ГЛАВА VI.

И сички те мытари и грѣшници се приближаваха при него, да го слѣшатѣ.

2 И роптѣха фарісеи те и книжници те, и говорѣха : зашто тоа грѣшны те приима, и сѣде съ нихѣ.

3 И рече имѣ таа прѣтча, и говорѣше : кой человекѣ ѿ васѣ, ако бы ималѣ стѣ овици, и загѣки мѣ се една ѿ нихѣ, не ѿстава ли деведесе те и деветѣ вѣ пдстина та, и ѿива слѣдѣ загѣбена та докле да а намери;

4 И като а намери, тѣра а на рамена та си, и радѣвасе :

5 И като си дойде вѣ кжца та, повѣкѣва приатели те и сосѣды те, и говори имѣ : радѣвайтесе и вие съ мене, защото си найдѣхѣ загѣбена та овца.

6 Говоримѣ ви, зашто такава радостъ кѣва на некто за едного грѣшника, който се покаюва, нежели за деведесе те и деветѣ праведны, на който не трѣкѣва поканіе.